

קובץ
דברי תורה
ושיחות קודש

פרשת ויקרא תשפ"ב

תוכן העניינים

- סעודה שלישית פרשת ויקרא תשפ"א
- סעודה שלישית שבת זכור תשפ"א
- קידושא רבא פקודי תשפ"ב
- סעודה שלישית פקודי תשפ"ב
- מוצש"ק פקודי תשפ"ב/ הרה"ק ר' זושא פלאצקער זי"ע

ואלה יעמדו על הברכה בעבור

שנדבו הוצאות הגליון

הרה"ח ר' יעקב דוד לאך שליט"א בארא פארק לע"נ אביו הרה"ח ר' זאב יהודה ב"ר מרדכי צבי ז"ל נלב"ע ט' אדר ב' תשע"ד
הר"ר שמעון שלמה זילבער הי"ו סטעטן איילענד לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבן
הר"ר אברהם זילבער הי"ו ויליאמסבורג לרגל השמחה השרויה במעונו בהולדת הבן
לע"נ הרה"ק רבי פנחס מנחם זי"ע בן הרה"ק רבי אברהם מרדכי זי"ע בעל פני מנחם מנער נלב"ע ט"ז אדר תשנ"ו הונצח ע"י החפ"ן בעילום שמו
לרפואת ר' ישראל יעקב טוביה בן יענטא רחל

ניתן לקבל הגליון

בארה"ק

בני ברק
ביהמ"ד אמשינאוו רחוב חזון איש 76
ירושלים
אצל הרה"ח ר' זלמן לעווין שליט"א
ביתר
אצל הרה"ח ר' אברהם לאנדא שליט"א

בארה"ב

בארא פארק
ביהמ"ד אמשינאוו 4408-15th Ave.
ויליאמסבורג
ביהמ"ד אמשינאוו 144 Rodney st.
מאנסי
ביהמ"ד ווארקי 10 Maple ter.
לייקוואד
אצל הרה"ח ר' ישראל נתן בוים שליט"א

יו"ל ע"י מערכת דברי תורה – אמשינאוו

כל הזכויות שמורות ©

לתרומות, הנצחות, ולקבלת הגליון

amshinov40@gmail.com

סעודה שלישית פרשת ויקרא תשפ"א לפ"ק

ואכילת מצה משפיע ביותר כשמכין עצמו בהכנה רבה בתשובה ומעש"ט שיהי' הגוף טהור ומוכן, להכניס הקדושה בתוכו ע"י אכילת מצה. וזהו שנאמר מצות תֵאָכֵל במקום קדוש, שיאכל אחר הכנה ראויה, ואז בחצר אוהל מועד יאכלוה, יהא כמו אכילת קדשים בחצר אוהל מועד, עכתוד"ק.

ובעבודת ישראל (לשבת הגדול) מאריך בענין ההכנה לפסח, ומבאר בענין הגעלת כלים על פי ההלכה שכלים שתשמישן בחמין יגעלו בחמין, בצונן ידיחו בצונן (שו"ע תנ"א ס"ה) וכלי חרס אין לו תקנה אלא בשבירה (שו"ע תנ"א סכ"ב). ומבאר על דרך הרמז, שבכל עבירה כבולעו כן פולטו, יש לך אדם שבאמת אינו רוצה כלל לעשות מה שהוא נגד רצונו הקדוש ית"ש, אלא נכשל מחמת תחבולות היצה"ר, זה האדם הוא תשמישו בצונן, שכן אינו עובר

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. פרשה זו עוסק בעניני קדשים, ואכילת מצה דומה לאכילת קדשים, כדאיתא בספה"ק **תפארת שלמה** (לשבת הגדול) עה"פ מצות תאכל במקום קדוש (ויקרא ו, ט), שבא לרמז גודל מעלות אכילת מצה, שהוא דומה קצת לאכילת קדשים. כי כל המצוות נעשים מחוץ לגופו של האדם, אך מצות אכילת מצה ואכילת קדשים הם נכנסים אל תוך האדם פנימה, ולכן נקראו הקדשים קרבנות, שמקרבת את האדם ומביא רפואת הנפש, ונכנס בכל האיברים הפנימים לקדש ולטהר אותם.

ואכן באכילת מצה מצינו שנקרא בזוה"ק (זוה"ק ח"ב קפג, ב) מיכלא דאסוותא. כי הוא רפואת הנפש,

אלא מתוך מכשול, כמי שכפאו יצרו, ולכן יגעילו בצונן, שיקבל עליו באמת שלא יעשה עוד עבירה אפילו אם היצה"ר מסיתו.

אבל מי שתשמישו בחמין, כלומר שמחמם את עצמו לדבר עבירה ועושה אותן בנפש חפיצה, זה צריך לעשות התשובה גם כן בחמימות הלב, כי התשובה צריך להיות כמו שחטא.

וכלי חרס כו', אין לו תקנה, היינו אותם שהרבו לחטוא, כמו הכלי חרס שהבליעות אינם יוצאים מדפנותיו לעולם, אין להם תקנה, אלא שבירתן זו טהרתן, העצה היא לב נשבר ומרירות על חטאיו שעבר נגד רצון הבורא יתברך, ובודאי קרוב ה' לנשברי לב ויקבל אותן, עכת"ד.

*

באמרי קודש רואים את גודל הקאכעניש של כ"ק **אאזמו"ר** **זצללה"ה** בקדושת ליל הסדר, שאין לנו כל השגה בזה, ומסביר שלכן

נוהגים שאמירת הסימנים הוא ע"י הקטנים, כיון שהוא דומיא דקדשים, על דרך מה דאיתא במדרש (תנחומא פ' צו י"ד) הטעם דמתחילים ללמוד עם התינוקות סדר ויקרא, שהוא משום דיבואו טהורים ויתעסקו בטהרות, וכמו כן הכא, בה'סדר' שהוא ענין גדול מאד, אומרים גם כן יבואו טהורים ויתעסקו בטהרות. וכן ממשיך בדבריו הק', דבליל הסדר יש קדושה רבה מאד מלמעלה, עד שאי אפשר להמשיכו אלא על ידי סימנים.

ומצאנו א מוראדיגע זאך בספה"ק **מאור עינים** (פרשת צו) שבפסח מתגלים החסדים בעולם, ולכן באמצעות ליל הסדר שאנו עורכים, ושאר מצוות היום שאנו עושין בה, ממשיכים החסדים של כל השנה, ובזה יובן הא דכשבאו בני ישראל לים סוף, והיה קטרוג של הללו עובדי עבודה זרה והללו עובדי עבודה זרה, ובכל זאת נגאלו, ואם כן באמת קשה, באיזה זכות נעשה כל זאת, אך זהו פירושו, כיון שבני

ישראל ערכו במצרים את ליל הסדר כצורתה, כמו שאנו עושים, והיו מספרים ביציאת מצרים, היינו שהיו מאמינים שבודאי יהיו יוצאים, אזי המשיכו בלילה ההוא חסדים הגדולים, ובזה זכו להיגאל עכל"ק. כי אין לנו כל השגה בקדושת ליל הסדר ובגודל המהפכה שיש בעולם בלילה הזה, וכן בספה"ק עבודת ישראל כותב בלש"ק שבליל פסח מתגלה האור הבהיר, ובפרט בשעה שאומרים הלל, שאין זה כבכל השנה וימים טובים עיי"ש.

ומסופר שהרה"ק הישמח ישראל נכנס פעם לערוך שולחנו בליל הסדר והכריז, 'ליל התקדש חג', מי שאינו מאמין שבלילה הזה יכול להתהפך האדם הגרוע ביותר לצדיק הגדול ביותר הוא הוא הרשע של ההגדה עכ"ל. כי לילה זה הוא למעלה מכל הימים, לשנות הכל לחסדים.

יעזור השי"ת שנזכה לכל השפעות טובות היורדים בלילה הזה של ליל הסדר, ולהמשיך החסדים על כל השנה, ונזכה לגאולה, חרות מגלות ומיצר הרע, וגאולת עולם בביאת משיח צדקנו בב"א.

סעודה שלישית פרשת תרומה – זכור תשפ"א לפ"ק

ה' תמיד, והיצה"ר מקרר את האדם ומעצלו ובא אליו בכמה מיני פיתוים ומתנכר בלבושים וענינים עד שמפתה את האדם ואומר לאדם מה לך תיגע לריק ותלד לבהלה הלא אתה עשית כמה עבירות עד אין מספר וכבד ממך הדבר לעשות תשובה כראוי וכו' לכן למה לך ללמוד תורה ולהתפלל בכוונה, וכו' ואין בידך לא משלות העולם הזה וגם נכזבה תוחלתך לעולם הבא ותירש תרתי גיהנם, שמע נא עכ"פ ושמח בחור בילדותך בעוה"ז ואכול ושתה וייטב לך היום, ואל תדאג דאגת מחר לעוה"ב וכו', ועוד כהנה מדבר היצה"ר בלב האדם, עד שמפילו בעצלות בעבודת השי"ת, ומחזק לבו למרות עיני כבודו, עד שמוליכו כשור לטבח עכל"ק.

וממשיך הרבי מלובלין, דהנה אצל היצה"ר של חמימות, בדרך כלל זה שייך דוקא ע"י חברים רעים או

וידבר וגו' ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו וגו', ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. אנו עומדים עתה בפרשת זכור, הרבי מלובלין, בספרו זאת זכרון, מביא מרבו המגיד ממעזריטש, דמצינו דהתורה נמשלה גם למים וגם לאש, כמ"ש הוי כל צמא לכו למים. וכן נאמר, הלוא כה דברי כאש. כי ישנם שני יצרים. האחת הוא אש תבערת היצר, שבא להכשיל בחטאים, והשני הוא היצר של עצלות וקרירות. ולתורה יש ב' הכוחות, מים לקרר את היצר, וכן אש להביא חמימות בעבודת השי"ת.

והנה עמלק הוא היצר של קרירות ועצלות, וכלשון קדשו של בעל עבודת ישראל (פרשת זכור) זכור את אשר עשה לך עמלק, לך ממש, שעשה בקרבך ענין עמלק, אשר קרך בדרך, קרך הוא מלשון קרירות שהקר אותך מהתלהבות. שראוי להיות כל אדם בלבו כמוקד אש לפני

ואולי נוכל לפרש בזה הכתובים, ויקחו לי תרומה וגו' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. שהקב"ה אומר לנו ועשו לי מקדש, קדושה הוא לשון הפרשה והבדלה, שעיי"ז שאתה תפרוש מן התאוות של אש, תזכה לושכנתי בתוכם, להינצל מן הקרירות, הנמצא בתוכו, ולקבל אש של התלהבות לקדושה.

ויה"ר שנזכה למחיית עמלק, ועיי"ז נזכה לבוא לפורים בשמחה ובטוב לבב, ושמחת עולם על ראשינו כביאת גוא"צ בב"א.

סביבה לא טובה, משא"כ יצה"ר של קרירות ועצלות הוא אצל האדם עצמו בתוכו. ויש עוד הבדל בין שני יצרים אלו, דיצה"ר של אש שייך בעיקר אצל אנשים נמוכים, משא"כ עצלות שייך אצל כל אחד. ועיי"ז נתן התורה עצה, והיה בהניח ה' אלקיך לך מכל איביך מסביב וגו', אם אתה תשתפר בענין היצה"ר של אש, שזה נקרא 'סביב', שכן בא מהסביבה, גם תצליח להגיע לתמחה את זכר עמלק, דהיינו להתגבר על היצר דעצלות ועצבות, עכתד"ק.

אמרים

עצמה, זכור הוא בפה. ומעשה, נמנה למצוה בפני עצמה, כדכתיב והיה בהניח וכו' תמחה את זכר עמלק וכו'.

ובבני יששכר (אדר, מאמר ג' דרוש ו') מבאר, דבענין מחיית עמלק, צריך לבטל כל שיעור קומת הס"א, על כן צריך כוחות גדולים לבטל הקליפה

מצינו דבר חידוש בענין מחיית עמלק, דהנה כל המצות שבתורה, צריכין לקיים במחשבה דיבור ומעשה, ותמיד הם נכללים במצוה אחת. משא"כ במצות מחיית עמלק מצינו שיש ג' מצות נפרדות במנין תרי"ג, מחשבה נמנית למצוה בפני עצמה, דכתיב לא תשכח והיא במחשבה. דיבור נמנה למצוה בפני

עולם ולא תהיה עד ביאת המשיח,
שהתקשר הרשע הזה בכשפיו
בשורשו בקליפה בכל סטריין
דמסאבותא והס"מ יצא עמו.

בכל חלקיו, ולזה נצטוינו בג' מצות
נפרדות, למחשבה דיבור ומעשה.

ואכן מצינו שאמרו בזוה"ק (ח"ב סה,
ב) דלא היתה מלחמה כזאת מימות

*

היש ה' בקרבנו אם אין (שמות יז ז),
לא רצה משה רבינו ע"ה להזכיר
להם מעשה הרעה הזו שלא לביישם,
ואמר להם זכור את אשר עשה לך
עמלק הכלב העומד על הפתח,
עכ"ל. מכאן משמע דענין זכירת
מעשה עמלק, בא להורות לנו, לתקן
החטא של אמירת היש ה' בקרבנו.

זכור את אשר עשה לך עמלק.
במדרש (פרד"א פמ"ג) משל למלך
שהיה לו פרדס והעמיד כלב שוטה
על פתחו והלך אוהבו של מלך לגנוב
מן הפרדס וקרע הכלב את בגדיו, כל
פעם שרוצה המלך להזכיר לו מעשה
הרעה שעשה שהלך לגנוב מהפרדס,
אמר לו המלך כמה כלב שוטה הוא
זה שקרע בגדיך, כך ישראל אמרו

קידושא רבא פרשת פקודי תשפ"ב לפ"ק

לכם. וכן במדרש (מח, ה) בנזמים חטאו ובנזמים נתרצה להם. והכוונה בזה, כי זה היה התיקון שלהם, להפוך את הרצון שהיה להם לעבירה, ועתה היה אהבה וחשק לשם שמים, ונתנו כספם וזהבם לבנות בית ה', וכל מה שמרבה האדם אהבה להשי"ת בעת נתינתו, בזה נמשך יותר קדושה לשכון במשכן.

ומעתה, אם היה שוכן השכינה רק במקום אחד מן המשכן, ולא יהיה מלא כל המשכן, היו סבורים בני ישראל, שבאותו צד שהשכינה שורה שם, זה בא מהנדבות שניתנו באהבה רבה, ולכן נמשך לשם השכינה, אבל במקומות אחרים שאין רואין שם השכינה, היא מחמת שנדבות אלו לא היו בלב שלם, ולא נמחל לאלו החטא.

ועל כן מדגיש הפסוק, שהיה השכינה מלא בכל הבית, להראות שכל נדבות ישראל התקבלו ברצון והיו חביבין לפני המקום, כי ניתנו באהבה וברצון ולכולם נסלח ונמחל עוונם, ומעתה השכינה שורה בישראל כמקדמת דנא.

ויכס הענן את אהל מועד וכבוד ה' מלא את המשכן. ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן. (מ, לג) וצ"ב מהו ההדגשה 'מלא' את המשכן, וכי לא די אם נאמר שכבוד ה' שכן על המשכן.

הנה האלשיך הקדוש כתב עה"פ אפריון עשה לו המלך שלמה וגו' תוכו רצוף אהבה וגו', פירוש אע"פ שהי' המשכן מעצים וקרשים, אך קדושת המשכן נמשך דוקא על ידי תוכו רצוף אהבה, ע"כ. היינו שכאשר שמעו שהשי"ת רוצה לשכון עמם, שמחו עד מאוד והיו מצפים לזה בחשק גדול, ועל כן נתנו נדבתן באהבה רבה מאוד, וזה הרצון הוא זה שממשיך את הקדושה למשכן.

ועפ"ז מפרש הרה"ק ר' יעקב מראדזמין זי"ע, (בספרו ביכורי אבי"ב) דאיתא במדרש (נא, ח) אמר הקב"ה יבא זהב המשכן ויכפר על זהב העגל. אמר הקב"ה לישראל בשעה שעשיתם את העגל הכעסתם אותי באלה אלהיך עכשיו שעשיתם המשכן באלה אני מתרצה

סעודה שלישית פרשת פקודי תשפ"ב לפ"ק

בין הבדים, וזה שאמר הכתוב (שה"ש ג') אפריון עשה לו המלך שלמה מעצי הלבנון, עמודיו עשה כסף, רפידתו זהב מרכבו ארגמן, איך אפשר זאת, והתירוץ הוא תוכו רצוף אהבה, היינו שמאהבה והיראה והרצון והחשק שהיה בנדבת המשכן, עי"ז המשיכו השכינה הק' לתוך בדי הארון.

ומעתה, כאשר נשאר כסף וזהב וכו' ממלאכת המשכן, הרי נשאר מן החשק והרצון שהכניסו בהמלאכה שלא יצא לפועל, כיון שלא נכנס למשכן. ועל זה שאל משה את הקב"ה, מה נעשה ברצונות הללו, והשיב לו הקב"ה, עשה 'בהם' היינו שתכניס ותחדיר לעם ישראל את הכוחות הללו, שבזה יזכו להשראת השכינה עכד"ק.

והישמח ישראל מוסיף לבאר את הדברים בהקדם מאמר נוסף של הרבי מווארקי זי"ע, עה"כ (תהילים צ') שתה עונותינו לנגדך עלומינו למאור פניך,

אלה פקודי המשכן משכן העדות. במדרש (פקודי נא, ב) והמלאכה היתה דים, נכנס משה אצל בצלאל, ראה שהותיר מן המשכן, אמר לפני הקב"ה, רבון העולם עשינו את מלאכת המשכן והותרנו, מה נעשה בנותר, אמר לו, לך ועשה בהם משכן לעדות, הלך משה ועשה בהן. ע"כ. וכבר תמהו המפרשים היכן מצינו עוד משכן לעדות, ויש שפירשו שעשו ארון מיוחד לשברי לוחות וכו'.

ובישמח ישראל מביא מא"ז הרה"ק מווארקי זצל"ה שעיקר קדושת המשכן נמשך ע"י הרצון שהיה בתוך נדבת הלב של בני ישראל, שכן היה להם השתוקקות גדולה שהשכינה תשרה ביניהם, ולכן נתנו הנדבות בתשוקת הלב, ובזה אכן המשיכו את השכינה. וכדברי האלשיך הקדוש שהכתוב מתמה איך אפשר לעשות משכן למי שנאמר בו השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, ולצמצם שכינתו

דהיינו 'עונותינו', שלנו קרוצי חומר נגד קל רם ונישא, הוא חטא גדול שכן נעשו 'לנגדך', אך לא די בזה שעשינו כן, אלא עוד הפסדנו 'עלמינו למאור פניך' שבעת העבירה היינו יכולים לעשות מצוה ולהתקרב לאור ה', ומעתה נעלם מאיתנו מאור פנים זו. והנה כשאדם עושה תשובה מאהבה, שאז זדונות נעשות לזכיות, מתקן את ב' החלקים כי גם נמחק החטא, וגם נהפך לזכות, וזוכה לראות באור פני מלך חיים.

אמנם כאשר אדם שב בתשובה מיראה, אין תשובתו שלימה, ומדמה בנפשו שכבר תיקן הכל, ואין מרגיש בחסרונו, אך זה ששב מאהבה, נעשה מקורב מאד להקב"ה, ועל כן רואה בכל פעם יותר מגדלות הבורא ב"ה, וכמו שנאמר (תהילים קל"ח) כי רם ה' ושפל יראה, היינו מי ששפל בעיניו רואה רוממות ה', ומבין בכל פעם יותר את גודל חטאו לפני הקב"ה,

וכמה חיסר עדיין בתשובתו, ובזה נעשה נכנע ושפל בעיניו עד מאוד.

והנה כאן עשו בני ישראל תשובה מאהבה, ועל כן היה להם הכנעה גדולה לפני ה', וכאשר ראו שחלק מהנדבות לא נעשה בהם דבר למלאכת ה', נתן כל אחד אל ליבו שמא זהו חלקו, לפי שלא תיקן כראוי, ובאו מזה לגודל הכנעה, ורצו להתקרב יותר לה', וזה ששאל משה את הקב"ה, מה לעשות עם השתוקקות זו, ע"ז ענה הקב"ה, לך ועשה 'בהם' משכן, תכניס בלבם כוחות אלו, כי כח זה של הכנעה הוא כלי הראוי לקבלת פני השכינה.

הנה חודש אדר הוא זמן של תשובה מאהבה, שאז הדר קבלו את התורה מאהבה, מאהבת הנס, כי ראו כי הכל נעשה לטובתן של ישראל, יעזור ה' שיתגלה שהכל הוא לטובת ישראל, ונזכה לתשובה מאהבה, ולגאולת עולם במהרה.

אחר הברלה פרשת פקודי תשפ"ב לפ"ק

השבוע הוא יומא דהילולא של הרה"ק ר' זושא פלאצקער זי"ע, מגדולי תלמידי בית פשיסחא. בצעירותו היה שוקד על תלמודו יחד עם חברו הרה"ק רבי שרגא פייביל מגריצא, אצל רבם בעל חוות דעת הגאון רבי יעקב מליסא זצ"ל.

ראשית דרכם בחסידות היה בלובלין, כי כאשר שמעו שרבים ושלמים נוהרים ללובלין, הסכימו ביניהם שאחד מהם יסע לבחון מקרוב את הנעשה בלובלין, ואם תמצא חן בעיניו יבוא גם חבירו.

ר' פייוויל נבחר לנסוע ראשון, וכשהגיע לרבי מלובלין ובשמעו דא"ח בעת רעוא דרעוין התפעל מאד והחליט לקבל מרות, ולהיות נמנה על תלמידיו. ממחרת השבת נכנס אל הקודש פנימה בשני פתקי דרחמי (קוויטלעך) עבורו ועבור חבירו רבי זושא, הרבי בראותו את הקוויטל השני, הניף את ידו בתנועת ביטול, ר' פייוויל התפלא מאד, בהכירו את רם ערכו של ידידו, ולא זו בלבד אלא לרוב פליאתו כשנכנס שנית לברכת פרידה, ושוב הביא פתקי דרחמי, שיבח הרבי מאד את רבי זושא, ויהי בעיניו כמסתורין.

כשחזר הרה"ק מגריצא לביתו סיפר לידידו את כל הנעשה עימו בלובלין, וכן מה שהגיד הרבי אודותיו זה פעמיים, דברים הסותרים זה את זה. ביקש רבי זושא לברר את היום ואת השעה שהרבי אמר את דברו, נענה רבי זושא בהתפעלות, כי אכן באותו יום ביקש ממנו אדם חשוב שילך עמו לאסוף נדבות אצל נדיבי העם, אך הוא דחה אותו, כיון שאינו רגיל לחזור על הפתחים, והתחילו לשוחח בדברי תורה, ואחר שהלה שטח בפניו אחד מפלפוליו, הקשה על דבריו וסתר את החידוש, וזה היה בעת שבאת לראשונה להזכיר את שמי לפני הרבי. אך לאחר זמן עלתה החרטה בליבי, איך לא הסכמתי

להתלוות אליו ולעמוד לו בעת דחקו, ולא עוד אלא אף סתרתי את פלפולו, על כן הלכתי לפייסו, והראתי לו מקום לפלפולו, ואף נעניתי לו לאיסוף הצדקה, וזה היה בדיוק באותה השעה שבאת שנית לפני הרבי. ומאז נתקשרו שניהם בעבותות אהבה אל הרבי מלובלין.

לאחר תקופת לובלין עברו שני הידידים אל הרה"ק הרבי ר' בונם מפשיסחא, שם היה בין חשובי החבריא, ר' זושא היה כותב בכל מוצאי שבת רשימות ממה שאמר הרבי במשך השבת, ואח"כ היה בא לפני הרבי, וקורא לפניו את הדברים, ומקבל את אישורו, ומזה נדפס לימים רוב הספר 'קול שמחה', (פעם אחת אמר ר' זושא לרבי, שלפעמים הוא עצמו אינו מבין מה שכתב, אמר לו הרבי ר' בונם כתוב כפי מה שאמרתי, ומי שיצטרך למאמר, הוא כבר יבין) וחלק קטן מהקול שמחה, נכתבו מכתבי שאר תלמידים, וכן החידושים על הש"ס כמדומה נכתבו ע"י הרה"ק ר' העניך מאלכסנדר זי"ע. (לאחר הסתלקות הר"ב עברו לווארקו)

מרבי זושא עצמו נשאר ספר 'תורת כהן', (לאחרונה נדפס מחדש ברוב פאר והדר), ושם מבאר באריכות גדולה עפ"י יסודות מבית פשיסחא. משא"כ בקול שמחה, הכל נכתב בקצרה, כנראה שהרבי ר' בונם עצמו לא הרחיב כל כך.

באוסטילא חתונה, אשר כידוע רצו לדון בה את תורתה של בית פשיסחא, אשר היו אליה מתנגדים רבים, והם החליטו שבחתונה זו, הוא הזמן המוכשר ללבן נושא זה, כיון שהשתתפו בה רבים מצדיקי הדור בראשית האפטער רב זי"ע, והנה הרבי ר' בונם שיגר משלחת של חמשה תלמידים מובחרים להגן על שיטה זו, ור' זושא פלאצקער, נבחר להיות אחד מהם, והוא נסע בתור החכם שבחבורה.

הרה"ק ר' זושא בציווי רבו קיבל הרבנות בק"ק שעדלעץ, בשנה הראשונה לשבתו שם (אלול תקפ"ו, והשנה האחרונה של הרבי ר' בונם זי"ע, שנסתלק י"ב אלול שנת תקפ"ז) לא היה באפשרותו להסתופף בצל רבו בימים הנוראים, הרבי רבי בונם שלח אליו את האגרת הידועה לחזקו ולאמצו, וכן מבואר שם אודות גודל מעלת ראש השנה. וכידוע הרבי ר' אברהם משה'לע מפשיסחא הוסיף בשולי המכתב, מבקש אנכי ממנו אשר המכתב הלז יצפון אתו, ויוביל אותו אי"ה בעת נסעו לכאן, ואז שנינו יחד נלמוד אותו שיעור בעיון.

לרבי זושא היה כח גדול לעורר אנשים אף בדברים פשוטים, בהיותו בפלאצק, בא פעם הגבאי להזמינו לסעודה שהחברא קדישא נוהגת לערוך במוצאי ז' אדר, לאחר שהתענו כפי המנהג. שאלו רבינו מה יתנו בסעודה זו, השיב יי"ש ומגדנות, שוב שאל, 'ומה יהיה אחר כך' השיב לחם ודגים, וכך חזר על שאלתו מספר פעמים, והלה מפרט עוד ועוד, ואחרי ככלות הכל שוב שאלו 'ואחר כך מה יהיה', רק אז הבין הלה כוונתו, מה יהא הסוף והתכלית, נכנסו הדברים ללבו, ונתעורר מאד עד שפרץ בבכי של תשובה.

נביא דבר אחד מדברי תורתו (תורת כהן, ליקוטים) בראשית ברא אלקים 'את השמים', מרמו לשערי שמים, 'ואת הארץ', מרמו לתפלה, כמו שנאמר והארץ לעולם עומדת, ואין עמידה אלא תפלה כמ"ש ויעמוד פנחס ויפלל, 'והארץ היתה תוהו ובוהו', היינו תפלה שלא בכוונה, 'וחושך על פני תהום' שהולכת אל התהום, 'ורוח אלקים מרחפת על פני המים' זו תפלה בדמעות, שאז שורה עליו רוח אלוקים, שכל השערים ננעלו חוץ משערי דמעות, 'ויאמר אלקים יהי אור' זו מביא גאולה ואורה.

זכותו יגן עלינו, א גוטע וואך, א פרייליכער וואך.

צדקת יצחק

קופת החסד

צדקת
יצחק

קמחא דפסחא | עור לילדת

ערב פורים תשפ"ב לפ"ק

מתנות לאביונים | צרכי יריש

בעוהש"ת

ע"ש הרה"ק סאבישיטא ורי"ע
במשנת כ"ק אסוד שלישי

נבשי בשאלתי ועמי בבקשתך

הן ידוע לכל פעולות קופת החסד "צדקת יצחק" העומדת לעזר וסעד למושפחות רבות מאנ"ש לחלצם ממיצר להוציאם מדחקם ולהחיות נפשות ונפשות ביתם בתמיכות הגונות, בימים אלו אנו פותחים את

מוגבית 'מתנות לאביונים' תשפ"ב

על כן נבקש מכל אנ"ש שיחי' להשתתף במגבית זו בעין יפה וברוח נדיבה אשר רב ההכנסה של קופה זו היא אך ורק מנדבת לבם של אנ"ש, ובזה מקיימים בהידור רב מצוות "והי אחיך עמך" ומצוות היום של "מתנות לאביונים" וזכות הצדקה יעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב וימלא ה' כל משאלות לבכם לטובה ולברכה.

נדבת לבכם אפשר למסור לגבאים:

בארא פארק: הר"ר משה ערליך, הר"ר נפתלי ערליך

מואנסי: הר"ר חיים רוזמאן, לעיקוואד: הר"ר העשי פאלמאן

בארה"ק: הר"ר זלמן לעווין

Make checks payable to: Beth Hamedrach Chasidei Amshinov
Credit Card: Tzidkasyitzchok.org (and select Tzidkas Yitzchok)
Zelle or Paypal: Amshinov15@gmail.com
And write "Tzidkas Yitzchok" in the memo

אגוד חדש מבית ווארקיי - אמשינאוו
הופיע!

ספר "דברי תורה" ובו דברי תורה ושיחות קודש מפום ממלל רברבן
מאת כ"ק אדמו"ר מאמשינאוו שליט"א
על ספר בראשית

הספר אשר פותח פתח למבקשי ה',
לטעום מיערת הדבש של בית ווארקיי אמשינאוו

♦ מעל 100 מובאות מרבוה"ק לבית
ווארקיי אמשינאוו

♦ אוצר בלום של עובדות מרבוה"ק

♦ שיעורים בספר התניא - פרקים א' - ז'

לא היה כבושם הזה

הבא ברכה אל ביתך
ניתן להשיג הספר אצל

